

חוק החזקת תעודת זהות והצגתה, התשמ"ג—1982 *

1. בחוק זה — הגדרות
"חייל" — כמשמעותו בחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו—1955¹ ;
"קצין משטרה בכיר" ו"ראש רשות מקומית" — לרבות אדם שהוסמך על ידי אחד מהם
בכתב לצורך חוק זה;
"תושב" ו"תעודת זהות" — כאמור בחוק מרשם האוכלוסין, התשכ"ה—1965².
2. תושב שמלאו לו 16 שנים חייב לשאת עמו תמיד תעודת זהות ולהציגה בפני
קצין משטרה בכיר, ראש רשות מקומית, שוטר או חייל במילוי תפקידם, כשדרשו זאת
ממנו. החזקת תעודת
זהות והצגתה
3. מי שאינו תושב ומלאו לו 16 שנים ישא עמו תעודה רשמית המעידה על זהותו
והנושאת את תצלומו, והוא חייב להציגה לפי דרישה כאמור בסעיף 2. תעודה של מי
שאינו תושב
4. העובר על הוראות חוק זה, דינו — קנס 5,000 שקלים, ובלבד שלא יועמד אדם
לדין על אי הצגת תעודה אם תוך חמישה ימים לאחר שנדרש לכך הוצגה התעודה לפני
מי שדרש את הצגתה, או לפני שוטר בתחנת משטרה, ונקבעה זהותו של האדם על פיה;
נקבעה זהותו כאמור, יינתן לו, על פי דרישתו, אישור בכתב על כך בתחנת משטרה. עונשיו
5. בחוק מרשם האוכלוסין, התשכ"ה—1965 — תיקון חוק מרשם
האוכלוסין
(1) בסעיף 24, במקום "רשאי לקבל" יבוא "חייב לקבל";
(2) בסעיף 35(ב), אחרי פסקה (4) יבוא:
" (5) לא קיבל תעודת זהות לפי סעיף 24."
6. (א) שר הפנים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות לביצועו.
(ב) לענין החובה לפי סעיפים 2 ו-3, רשאי שר הפנים לקבוע בתקנות, באישור
ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת, תעודה רשמית אחרת כתעודה מזהה. ביצוע ותקנות
7. תחילתו של חוק זה ביום ט"ז בטבת התשמ"ג (1 בינואר 1983). תחילה

יוסף בורג
שר הפנים

מנחם בגין
ראש הממשלה

יצחק נבון
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום ה' בטבת התשמ"ג (21 בדצמבר 1982); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1605, התשמ"ג, עמ' 33.
1 ס"ח התשט"ו, עמ' 171.
2 ס"ח התשכ"ה, עמ' 270.